

vor Lovgivning — en Lov, der gør det muligt for et Sygehus, et amtskommunalt, et sognekommunalt eller bykommunalt Sygehus, at ekspropriere Jord fra private Ejere, naar en Sygehusudvidelse er paatrængende nødvendig. Jeg mener, det er urigtigt, at et saadant almen vigtigt Spørgsmaal som et Sygehus' Udvidelse skal afhænge af, hvorvidt Sygehusbestyrelsen er i Stand til at affinde sig med en Række private Ejere, der selvfølgelig ud fra egoistiske Synspunkter kan benytte Lejligheden til at stille saadanne Vilkaar, at de lægger Sagen Hindringer i Vejen. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han vil være villig til, specielt, hvis han faar en Henvendelse f. Eks. fra et Amt om at fremsætte et saadant Lovforslag, da at gøre dette, og jeg vil henstille, at man da valgte lignende Lovbestemmelser som dem, der gælder for Afstaaelse af Jord til Kirkegaarde, — uden at jeg dog vil drage nogen Sammenligning mellem Formaalene —, idet disse Regler forekommer mig ret simple, og man da undgaar det besværlige Apparat med Landvæsenkommissioner, som man nu har ved Ekspropriation af Jord til Skoler eller Jordemoderboliger, eller Ekspropriationskommissioner, som man har ved Ekspropriation af Jord til Jernbaneanlæg.

Jeg har dernæst et lille Spørgsmaal at forebringe den højtærede Undervisningsminister. Jeg vil spørge den højtærede Minister, hvad Meningen er med de Rektormøder, som er kommet i Brug i de senere Aar. Jeg vil ikke kritisere, at den højtærede Minister indkalder Rektorerne til en Forhandling; thi jeg forstaa meget vel, at der kan være Sager, som Ministeren ønsker at forhandle med Rektorerne. Men jeg gør opmærksom paa, at der er i Skolekredse nogen Ængstelse for, af disse Rektormøder skal blive opfattet som almindelige Skolemøder, hvor der kan forelægges og træffes Afgørelse om almindelige Skolespørgsmaal, og det vil man nødig se, idet man mener, at det, der hører ind under Rektorerne Omraade, er specielt de administrative Spørgsmaal, medens almindelige Skolespørgsmaal eller Spørgsmaal, som angaar Lærerstanden i Almindelighed, maa henhøre under en anden Myndighed. Jeg beder derfor den højtærede Minister om at fremsætte en Udtalelse om sit Syn paa Rektormøderne, og hvorledes han har tænkt at anvende dem.

Tilbage har jeg en lille privat Bemærkning til det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard). Jeg ser af Rigsdagstidenden Sp. 288, at en Del af det ærede

Medlems Tale forleden er refereret paa følgende Maade — jeg haaber, at den højtærede Formand vil tillade mig at læse det op —: „Hals er jo ikke Hovedstad her i Landet, men det er dog en ret stor By... (Afbrydelse af *Kofoed*). Man har dem ikke stort større paa Bornholm, der findes endog Købstæder der, som er mindre, saa det ærede Medlem fra Aakirkeby skal ikke komme med ironiske Afbrydelser.“ Overfor dette vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg under ingen Form har afbrudt det ærede Medlem. Der kunde i og for sig maaske have været Grund dertil, men jeg har ikke gjort mig skyldig i en saadan Afbrydelse, jeg har ikke malet et eneste Ord fra den Plads, hvor jeg befandt mig, da det ærede Medlem talte. Jeg er derfor noget forbavset over, at Bureauet uden videre gaar ind paa det ærede Medlems fikse Idé, at han har været Genstand for en Afbrydelse fra min Side. Jeg skal i og for sig ikke beklage mig derover; Forudsætningen for Forretningsordenen er selvfølgelig den, at der ikke er Medlemmer til Stede, som saaledes synes at høre Stemmer, skønt ingen taler, og ser Syner, skønt der intet er at se, men man har ikke tænkt sig den Mulighed, at et Medlem kunde opfatte og optræde paa den Maade, paa hvilken det ærede Medlem fra Nørresundby er optraadt. Det er rent Hysteri fra det ærede Medlems Side, naar han mener sig afbrudt af mig. I øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem gør sig skyldig i en Del Misforstaaelser i sin Omtale af Købstæderne paa Bornholm og den Sammenligning, han anstillede mellem dem og Hals. For Resten betegnede han mig som det ærede Medlem fra Rønne, det har han saa senere rettet til Aakirkeby. Allerede denne Inddeling viser, at det ærede Medlem ikke er rigtig stiv i Bornholms Geografi. Han siger om disse Købstæder paa Bornholm, at vi har dem ikke stort større end Byen Hals, som har 1,000—1,100 Indbyggere. Jeg gør opmærksom paa, at vi har en By paa 9,000—10,000 Indbyggere, altsaa 9 Gange saa stor som den By, det ærede Medlem talte om. Naar det ærede Medlem ikke kalder det stort større, er det Udslag af en mindre Velunderrettethed, som jeg synes karakteriserer det ærede Medlems Tale. Det ærede Medlem siger saa, at der findes Købstæder paa Bornholm, som endogsaa er mindre. Heller ikke dette er rigtigt, der findes overhovedet paa Bornholm ingen Købstæder, som er mindre end den By, han har talt om. Dette Spørgsmaal er selvfølgelig et meget lille Spørgsmaal, men jeg fandt Anledning